

Utomhuspoolen ligger väl skyddad bakom solplank av trä och planglas-sektioner formgivna av Göran Wärff. Den blå fasaden blir under dygnets mörka timmar upplyst av glasstavlar.

Flashigt glashotell i Smålandsskogen

Kosta Boda Art Hotel är inte bara ett fyrstjärnigt hotell vilket som helst. Nej, det här hotellet visar även upp smakprov på hur glas kan gestalta sig i andra former och funktioner.

TEXT MIA WIDELL FOTO MIA WIDELL (DÅR INGET ANNAT ANGES)

FOTO MATTIAS NORBERG



Bertil Vallien har utformat lobbyn med bland annat golv av hårdaste stål och lampa av sköraste glas. Fåtöljerna, formgivare Jonas Lyndby Jensen för Skandiform, har specialtillverkats i orange.

Den nybyggda hotellanläggningen ligger vid bygatans slut i glasrikets kärna, Kosta. Där omges den av outlets i laduliknande byggnader med plåtfasader och små faluröda handelshus i trä samt inte minst de ståndsmässiga byggnaderna, som utställningshallen från 1953 ritad av Bruno Mathsson (1907–1988) och den gamla tegelbyggnaden med Sveriges äldsta glasbruk från 1742.

Att rita ett hotell som exteriört ska smälta in i denna befintliga bebyggelse av så skiftande karaktärer och tidsepoker kan vara nog så svårt. Det är heller inte utsidan som ger någon aha-upplevelse, utan det är i huvudsak entrén, insidan och baksidan som fånglar, för det är där som installationerna och utställningarna av våra främsta glasformgivare finns – de som långt ifrån »bara» har arbetat med glas, utan i högsta grad även har varit delaktiga i själva inredningen. De har med sin kreativitet, kunskap och skaparglädje förvandlat ett betongskal till ett världsunikt glashotell. Kosta Bodas sju formgivare har ansvarat för de olika publika områdena, förutom 102 hotellrum, varav tre minisviter/familjerum och två formgivarviter.

Under sommaren var jag här flera gånger, både innan det stod klart och efteråt. Jag har mött duktiga hantverkare som har uttryckt sina spontana och positiva reaktioner. Projektledaren

Mattias Landgren har till och med blivit förälskad i glaset, ett tillstånd som han tror och hoppas även kommer att drabba besökare till hotellet. Jag har träffat Mattias vid varje tillfälle, kanske lite tröttare för varje gång, men med en orubbligt positiv inställning, leende och med ett avundsvärt lugn. En problemlösare med koll på läget! »Det handlar om att respektera varandra. Det är så mycket kreativitet som ligger bakom, så mycket glädje och en önskan hos alla involverade att åstadkomma något bra. Och det är det som har gjort det så himla roligt.«

Ett av problemen var hur Bertil Valliens enorma ljuskrona skulle få plats i burspråket i lobbyn. Enda lösningen var helt enkelt att bygga det större. Bertil Vallien har formgivit hela lobbyn, som är det första som möter besökare av hotellet. Golvet är täckt med stora plattor av varmvalsad plåt med lysande mässingsskruvar i skarvarna. Det är riktigt häftigt! Receptionsdisken i plåt >>

Ljuskronan består av cirka 600 handblåsta kulor och trattformade föremål. I omfång är den två meter bred och två och en halv meter hög.



Bertil har även formgivit de läderklädda, kilformade pallarna på hjul och det stora, låga järnbordet med den enorma ljuskronan hängande ovanför.



Ulrica Hydman-Vallien har satt präge på bland annat svit och restaurang med sina välkända, målade motiv.



har detaljer av glas och guld som för tankar till resandet. Ovanför orange sittgrupper är väggarna täckta av tavlor i varma färger med glasdetaljer, och på en annan sitter unika glashuvuden spridda – nästan som betraktare. »Glas för mig kan bli så över-snyggt. Det är förföriskt men kan också bli banalt om man använder det fel. Så jag har försökt att skapa en kontrastverkan med det råa stålet för att få lite fabrikskänsla. Det obehandlade varmvalsade stålet står för ett slags mörker och tyngd som gör att glaset inte dominerar, utan den här rustika, kraftfulla miljön bidrar till att glaset blir ännu skörare,« förklarar Bertil Vallien.

Läderklädda, kilformade pallar på hjul står inskjutna som tårtbitar under det stora, låga järnbordet och bildar centrum i cirkeln i glasalkoven med den enorma ljuskronan hängande ovanför. »Lobbyn är ju en ganska intressant del av ett hotell. Det är det första intrycket, men det är också ett spännande rum, eftersom man tillbringar så lite tid här. Det är ofta väntan på något – eller någon. Det ska vara snabbt!«

Är det därför extra viktigt att man är tydlig, tycker du?

»Ja, och att den här stora ljuskronan får ta väldigt mycket. Ta uppmärksamhet. På kvällen kommer den att bli en riktig och viktig signal att här inne handlar det om glas.«

Ljuskronan består av cirka 600 handblåsta kulor och trattformade föremål. I omfång är den två meter bred och två och en halv meter hög. Idén till den fick han när han gjorde en skulptur bestående av en åtta meter hög pelare utanför bruket i Åfors, som fylldes med kasserat glas. Det var mer än 45 års

»Skönt att här blir både färg och mönster. Och en härlig grön soffa med randig sits och mönstrade kuddar. Det blir fint!«

samlade, ett samlande som också hade väckt en del irritationer under åren, men som nu alla kan få glädje av. »Jag tyckte att det blev så himla kul, lekfullt och framförallt glasigt. Men här har glaset i stället fått en form som upprepar sig precis som havet, och som glas som kommer ut från kylröret. Ett dyrbart material som sen har fyllts i en stor korg, ungefär som om det vore potatis eller frukt.«

Ulrica Hydman-Valliens formspråk har präglat restaurangen, som känns varm och inbjudande. Hennes karaktäristiska och färgstarka målningar bildar en 21 meter lång bård utmed väggarna. Hon har även målat på skjutbara glasväggar, som bidrar till att förändra matsalens storlek efter behov. Ulrica är också nöjd med den övriga inredningen. »Skönt att här blir både färg och mönster. Och en härlig grön soffa med randig sits och mönstrade kuddar. Det blir fint! Här borta blir det glasblåsning«, säger hon och pekar mot gatuentrén. >>



Ulricas målade planglasväggar fungerar också som avskiljare i restaurangen som har inretts med färgrika och mönstrade möbelytger av inredningsarkitekten Nina Corneliussen från Basco Interiör.



I Ludvig Löfgrens lounge bildar dödskallar och övriga glaspjäser kontrast mot hans svartvita teckningar och vita skinnmöbler, med form av Björn Dahlström för Dux. Se även höger bild.



FOTO: KOSTA BODA



FOTO: KOSTA BODA

Nästa stora utrymme är loungen som Ludvig Löfgren har formskapat. Men det som möter innan man kommer fram är ett stort foto av Jonas Lindström, som fyller en hel vägg i gängen. Motivet är ett fat, där brieost samsas med frukt och blommor. Allt är i svart, utom den belysta dödskallen i klarglas. Och allt var färskvaror innan Ludvig fick fart på sprayflaskan och hade kul.

Varför är du så fångslad av dödskallar?

»Det är ett klassiskt stilleben – konsthistoria. Det är egentligen därifrån som skallarna kommer. Samtidigt kan man ju säga att det är en kombination till när man som jag växte upp i en generation fascinerades av just skallor.«

Är det det som du tycker är kul – att mixa?

»Ja, det blir ofta någon form av hopknytning mellan konsthistoria och populärkultur, eftersom jag är väldigt intresserad av båda delarna.«

Själva loungen är stor och ljus med glastak och vita skinnsoffor och stolar som basmöblemang samt därtill Ludvigs stora golvlampor, som är utformade som palmer fast i vitt glas. På en knallgrön trappa står hans olika glasobjekt som på podier. Från inomhus till utomhus, där skillnaden är lika tydlig mellan Ludvigs fria former och Göran Wärrffs lite mer strama och arkitektoniska. På golvet ligger cementplattor med ingjutna glasföremål som belyses underifrån, samma som utanför huvudentrén. Caféborden har sidor av trä och ovsidor av glasplattor med olikfärgade mönster och färger.

Allt är i svart, utom den belysta dödskallen i klarglas. Och allt var färskvaror innan Ludvig fick fart på sprayflaskan och hade kul.

Är både glasborden och cementplattorna ett slags recycling?

»Ja, jag har använt kasserat glas och smält om det till mångfärgade plattor. Till borden har jag fusat (smält) ner olika färg-element från mina glasvaser, vilket görs i en gasugn som drar mindre energi. Det är också ett plus för miljön. Alltsammans blir till spännande och spontana händelser.

De fem stora ventilationsrören i plåt har fått lika många kraftfulla kulörer innan de kläddes med olika geometriska former av ekplank, några med sittbänkar runt om. Mot en fasad står stegen till himlen lutad med stålet som håller samman alla glaspinnarna som skiftar mot den vita putsen. Runt utomhuspoolen har Göran också mönstrade planglassektioner infattade i cedarträ, som hänger samman med det lutande solstaketet.

Ingen formgivare är väl så självklar till en spa-avdelning som Åsa Jungnelius, känd för att testa gränser och provocera maktstruktur, könsfördelningar och shoppingkultur. Hennes stora >>

Från Göran Wärrffs utomhuslounge når man till himlen via glasstege. Golv- och bordsplattor är tillverkade av återvunnet glas.





FOTO KOSTA BODA

Åsa Jungnelius spa-avdelning är kantad av nagellacksflaskor i jätteformat. Besökare till behandlingarna har också kitsch och guld att se fram emot.



nagellacksflaskor ur serien »Make up« står vackert uppradade kring en rundad spegelvägg och dubblas på det sättet. Vänt-rummet mellan behandlingarna är som ett slags boudoir med laxrosa väggar och i mitten står en rund soffa som en stor sitt-puff, naturligtvis helt klädd i skimrande guld. På toppen står en rosa urna i glas, fylld med falska gula och rosa blommor.

Den stora poolavdelningen är formgiven av Kjell Engman. Ett porlande vattenfall rinner längs en kakelklädd blå vägg med fiskar i glas som sticker ut. Poolen är som ett romerskt bad kantad med pelare som speglar sig i vattnet och har breda trappor på kortsidorna. Handfaten i rummen har för övrigt samma form, men är i miniatyr. I vattnet och utmed sidorna ligger kistliknande boxar som sarkofager, upplysta och fyllda med uppförstora akvariefiskar som guldfiskar, scalarer, kamp-fiskar och clownfiskar. »Min tanke är att även denna lokal ska fungera som en mötesplats, eller att man ska kunna gå ner hit själv och koppla av till ljudet av vatten som porlar.«

Något annat som är både roligande och vackert är Anna Ehrners utsmyckning i det runda trapphuset med en trappa i stål och trä som serpentinar sig som ett nav genom de tre våningsplanen. Från den strålar de olika korridorerna till hotell- och konferensrum ut. Och i mitten hänger från det runda tak-fönstret ner till bottenvåningen Annas 280 handgjorda blad i olika gröna färger och grupperingar, belysta underifrån. Kvälls-tid skjuter de upp som en kanon mot taket. Dessutom klingar bladen svagt och blir lite kristalliga. »Det är mina hängande

trädgårdar. Det är landet och naturen som avspeglar sig. Det här är en central plats så jag ville att det skulle kännas vackert och fräscht, att man ska bli glad oavsett om det är en ny dag el-ler natten som väntar.«

Alla formgivarna har sin egen hotellkorridor, som inleds med en fotoserie och infällda skåp med exempel på deras glas-formgivning. Inget rum är det andra likt, inte ens de som är av samma formgivare. De har valt olika färger på taken, badrum-mens kakelplattor har infällda motiv som skiljer sig och de har satt sin prägel genom sin konst och glasformgivning; det är bara att välja. Ludvig och Ulrica har målade objekt på väggarna, Åsa låter den skära färgen rinna ner på väggen medan Bertil, Göran, Kjell och Anna håller en lite stramare linje.

Det mesta av det som har tagits fram är speciellt för hotellet och finns till försäljning. Det var inredarna Nina och Håkan >>

»Min tanke är att även denna lokal ska fungera som en mötesplats, eller att man ska kunna gå ner hit själv och koppla av till ljudet av vatten som porlar.«



I Kjell Engmans poolavdelning kan man simma över upplysta boxar med akvariefiskar av glas. Längs den blå, kakelklädda väggen finns varianter på andra fiskar.



FOTO KJELL ENGMAN



FOTO BIRGER LALLO





Anna Ehrmer har formgivit trapphusets rogivande utsmyckning. Hennes hängande trädgårdar, som hänger från tak till golv, består av 280 handgjorda blad i olika gröna färger.

Corneliusson från Basco Interiör som fick igenom den idén. Och de har precis som Mattias Landgren fungerat som spindlar i nätet genom att hålla ihop allt med sju individualister, förutom allt inredningsjobb. Därutöver tillkommer specialritade möbler, lampor och inredningsdetaljer till framförallt rummen, även om de flesta möblerna är standard och från svenska producenter, något som var viktigt för dem. »Vi har försökt att hålla en neutral och funktionell inredning som tillåter formgivarna att synas – utom i restaurangen, där det kändes viktigt att matcha Ulricas väggmålningar och samtidigt få det extra mysigt«, berättar Nina.

Avslutningen blir i glasbaren, även den formgiven av Kjell Engman, och som utan tvekan är det glasigaste på hela hotellet – lite som Jukkasjärvi, fast i glas. Bardisken liksom barstolarna är i blått glas och möblerna har blått tyg. Det blå glasgolvet ska kännas som vatten med ett litet vattenfall som rinner ner för trappan bort till scenen, vilken bildar en ö. I baren har glasborden olika formationer, de organiska loungestolarna påminner om badringar och är sköna att sitta i. »Man ska få känslan av att vara under vatten. Det är därför som taket är kromat – för att man ska få speglingarna. Takkronan ska upplevas som när man dyker och tittar upp mot vattenytan med en massa vasstrån.«

En trappa ner, förbi vattenfallet, finns ett mellanrum lämpligt för champagne och ytterligare en avsats ner kommer man till vinkällaren, som också är en glasprovningsslounge och ett brännvinskrydderi. För på sikt ska det kryddas småländskt

»Vi ville skapa ett hotell som var extremt annorlunda och som står för högklassig design, där vi kan visa upp våra varumärken.«

brännvin som ska avnjutas i vackra glas.

Kosta Boda Art Hotel erbjuder en totalupplevelse. Enligt vd:n Torsten Jansson har ambitionen varit att skapa något som står för både design och kulturarv. Det handlar om att finna nya vägar när det gäller att lyfta glaset, vilket formgivarna har bidragit till, inte bara genom sitt glas utan även som konstnärer och inredare. »Vi ville skapa ett hotell som var extremt annorlunda och som står för högklassig design, där vi kan visa upp våra varumärken – i glasets tecken, så att säga. Det är ju inte bara ett hotell, det är ju även ett konstglasgalleri där faktiskt allt är till salu, vilket också bidrar till att hotellet hela tiden förnyas.«

Ja, det är helt fantastiskt och unikt, och det är omöjligt att göra alla inblandade rättvisa på dessa sidor. Den bästa rekommendationen är att själv åka dit. Njut av allt det vackra, spännande, utmanande och på sina ställen härligt kitschiga! Och sist men inte minst förstärker ett besök här övertygelsen om hur viktigt det är



Exempel på hotellrum, här med Anna Ehrners utsmyckning och val av takfärg. Nedan: Kjell Engmans glasbar i blått som med övrig inredning ska ge undervattenskänsla.

